

„Uvažoval, jak je možné, že bůh stvořil svět za šest dnů a sedmý den si vzal volno – copak existovaly dny už předtím, než se Země začala ve čtyřiašedesátihodinovém cyklu otáčet kolem Slunce? A proč se bůh držel sedmidenního týdne? Muselo to znamenat, že bůh je někde zaměstnaný. Martin by rád věděl, u koho je zaměstnaný. Odsunul sklenici a podíval se nahoru. Rozervaná obloha spěchala k východu, jako by tam musela něco naléhavého vyřídit. Vystěhovat se, pomyslel si. To by přece mělo smysl jen tehdy, kdyby země, do které utíkáme, jsme pořádkem nebyli jen my sami.“

Antje hodně četla. Když jsem nějaký román vzal do ruky já, usnul jsem nad ním.

Syčení pánve. Cítil jsem králíka. Počítač jsem nechal zapnutý. Pro Emila byla obrazovka fantastický lovecký revír.

Antje prostřela pro čtyři osoby. Dvě sklenice pro každého, jedna na vodu, druhá na víno. Všiml jsem si, že sklenice stojí přímo na desce teakového jídelního stolu. V zásuvkách příborníku jsem vyhledal podložky.

Jola hodně mluvila. Rukama šermovala ve vzduchu, jako by chtěla zahnat hmyz. Dlouhé vlasy jí zřejmě překážely. Neustále si je přehazovala z jedné strany na druhou. Antje přinesla kanárské brambory v solné krustě, žampiony v olivovém oleji a tři různé omáčky. Mluvílo se o tom filmu. Jola právě četla knihu o Lotte Hassové a o potápění měla dobrodružné představy. Skočit v atraktivních plavkách do vody a razantně vyprázdnit láhev kyslíku, nejlépe přímo před žralokem obrovským. Theo jedl brambory. Jednu po druhé pravidelným tempem, jako by prováděl rutinní práci.

Řekl jsem, že výuku vedu přesně podle předpisů. Světovitost a bezpečnost jsou za každé situace na prvním místě. Nejde o dobrodružství, ale o odborné znalosti a zvládnutí techniky.

Jola vyšpulila dolní ret a zahrála malou holičkou. Jestli by se nemohla spřátelit se žralokem obrovským.

Řekl jsem, že uvidíme polorejnyky. Dorůstají maximální délky dvou metrů a většinou polehávají na dně. Malá holička se proměnila ve strategicky uvažující ženu, přimhouřila oči a nasadila nebezpečný úsměv.

„Hlavně abych mohla při castingu říct, že se ve žralocích vyznám.“

Pomyslel jsem si, že nemá zapotřebí se takhle předvádět. Mezi horními předními zuby měla roztomilou malou mezeru, kvůli téhle mezírce jsem se jí pořádkem musel dívat na pusu. Najednou mi položila ruku na paži. Její pohled prozrazoval cvik. Jestli si myslím, že by byla dobrá Lotte.

Theo vzhledl od talíře.

„Seber se,“ řekl.

Znělo to jako facka. Antje sebou trhla, jako by měl na mysli ji. Vítr nadzvedával závěsy na otevřených oknech, trochu se ochladilo. Hodiny na zdi ukazovaly pár minut před sedmou. Noc už pronikala do místnosti ze všech stran. Vstal jsem, abych rozsvítil a zavřel okna.

„Ty brambory ti nechutnají?“ zeptala se Antje.

„Ale jo,“ řekla Jola, rychle vzala rukou z mísy nejmenší bramboru a strčila si ji do pusy. „Ale nemám moc hlad.“

„Porucha příjmu potravy,“ prohlásil Theo, dopil druhou sklenku vína a dolil si. „Stejně je na tu roli moc stará. Jestli ještě ke všemu ztloustne, nemá vůbec šanci.“

Zasmál se, jako by řekl podařený vtíp. Antje šla do kuchyně pro králíka. Jola zírala na svůj nepoužitý talíř. Sklienty je to jako s příbuznými. Člověk si je nevybírá. Míčení při čekání na hlavní chod jsem překlenu tím, že jsem ještě jednou shrnul, co od sebe očekávám. Oni chtěli dvoutýdenní exkluzivní péči dvacet čtyři hodin denně s neomezeným počtem potápění, získat osvědčení Advanced Open Water Diver včetně certifikátu Nitrox, dále ubytování v case Raya, zapůjčení